

הגן שלנו

רוקמיני באנג'רי
שיטאל תאפה

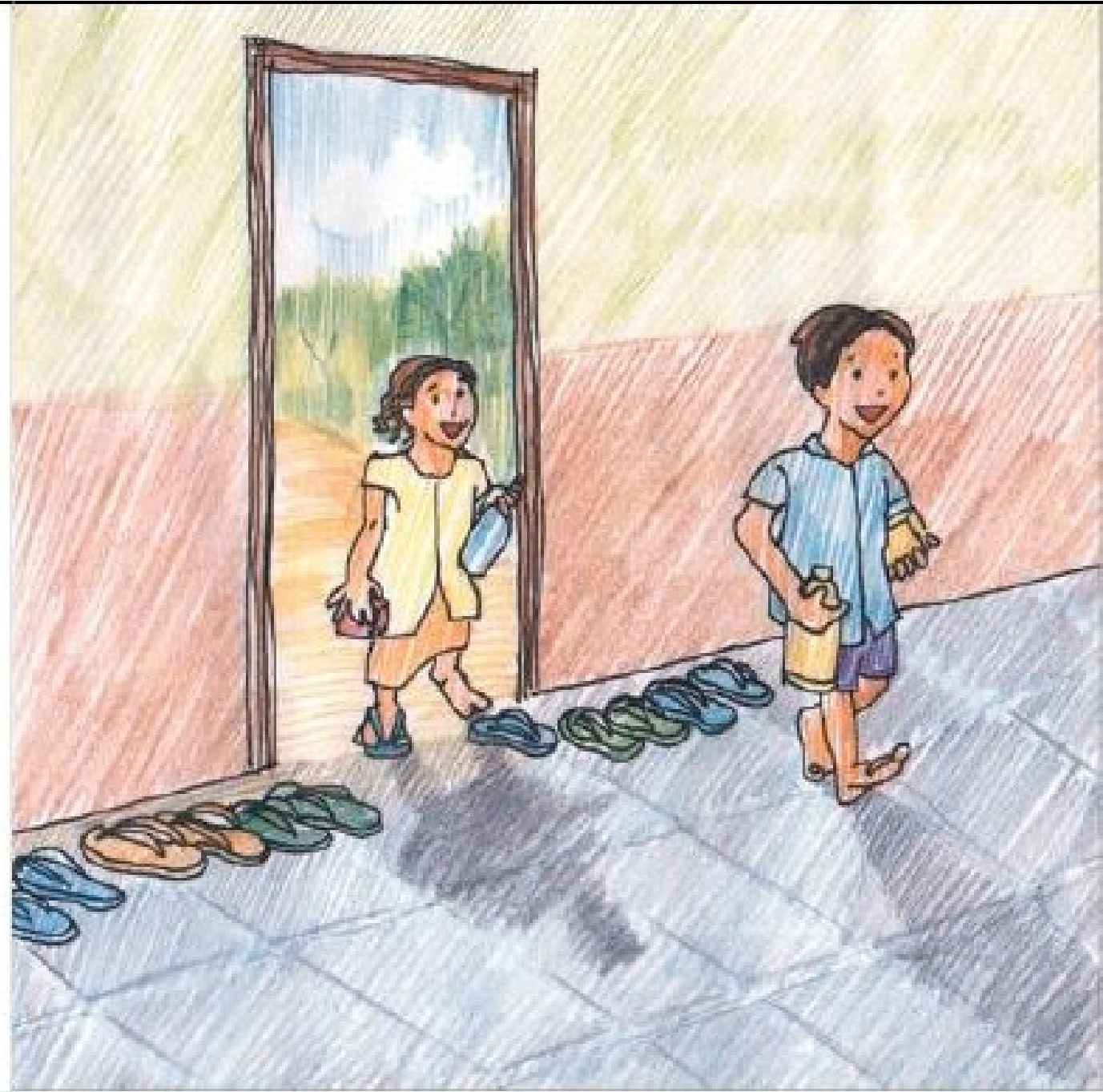
זה הגן שלי. קוראים לו באלוואדי.

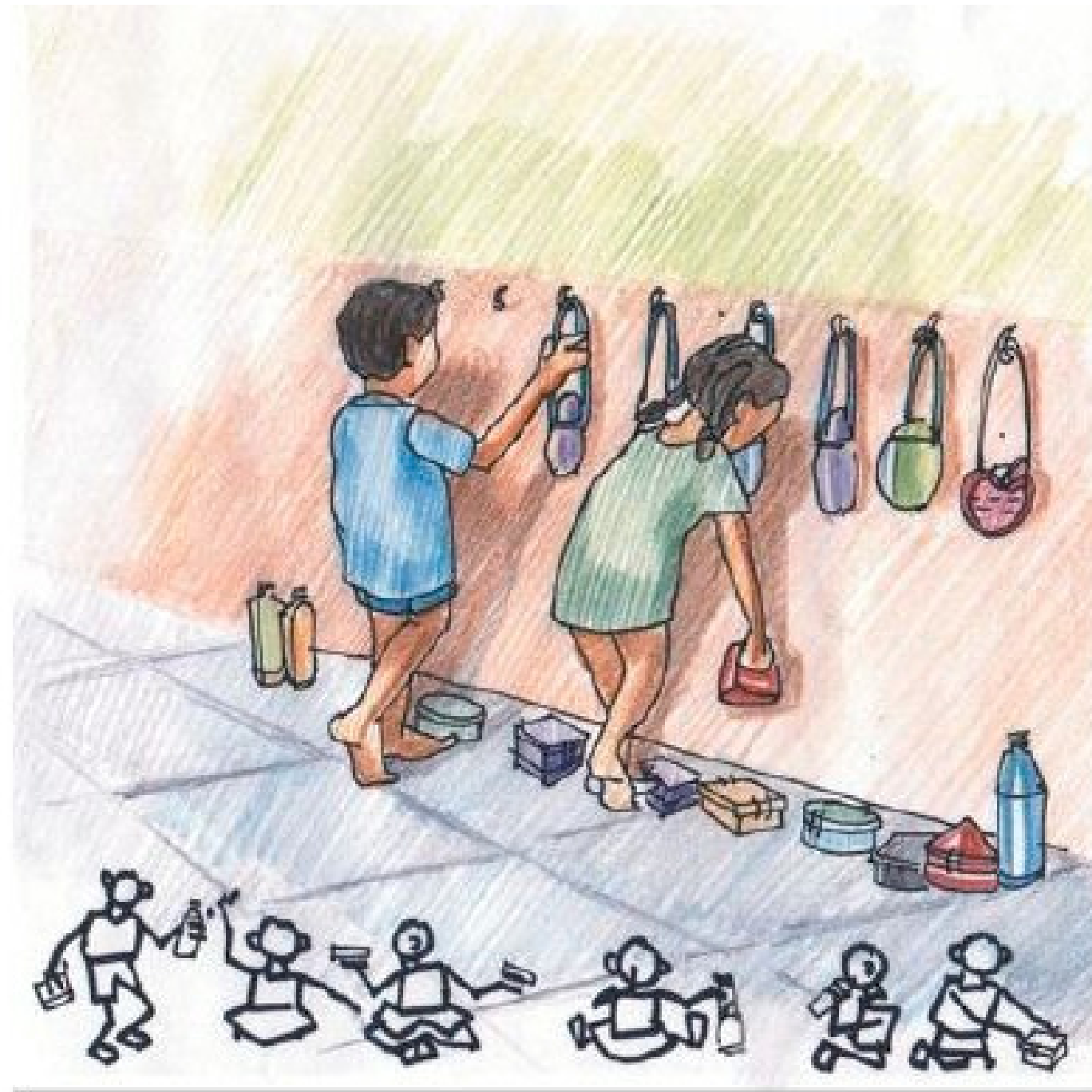
**אחי מנו ואני הולכים לבאלוואדי.
זה בית ספר לילדים קטנים
כמונו.**

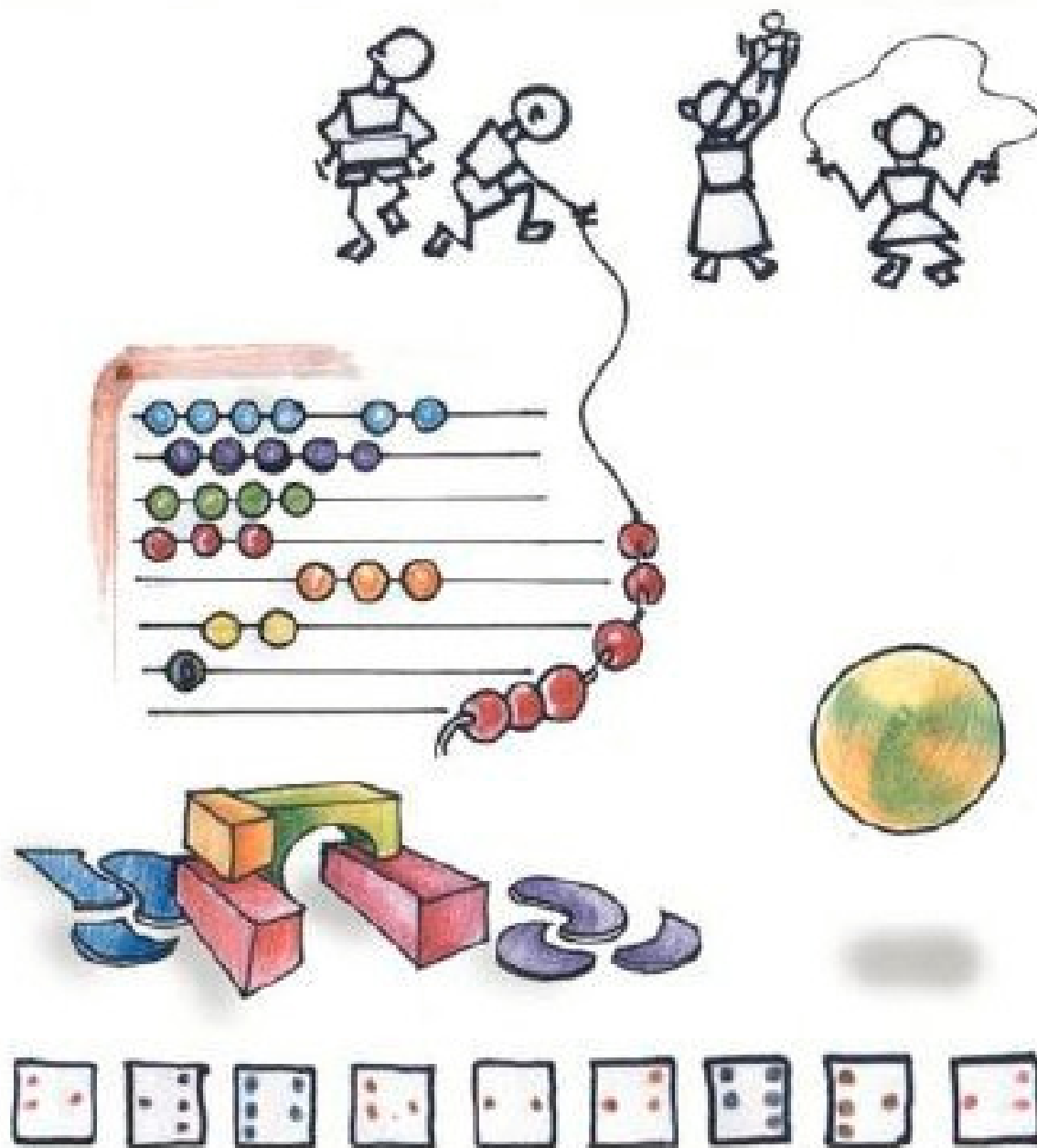
**אנו משאירים נעליים וסנדלים
בכניסה.
כולם מניחים נעליים וסנדלים
בשורה.
כך זה יפה יותר.**

אנו משאירים קופסאות האוכל ליד
הקיר.
לאחדים יש קופסאות גדולות,
לאחרים קטנות.
בקבוקי מים תלויים על הקיר.
הבקבוקים הם בצבעים שונים,
אדומים, צהובים, ירוקים, כחולים..

אני אוהבת לספור. מנו משחק
בקוביות
ובונה מהן צורת שונות.
הוא גם אוהב לשחק עם חרוזים.
ואני אוהבת קלפים עם נקודות
לספירה.
המורה שלנו אומרת כי משחקים
אלה מפתחים את המוח.

אנו קוראים ספרים.
יש ספרים עם תמונות.
המורה עוזרת לנו להכיר אותיות.
היא אומרת שבקרוב אדע לקרוא
כי אני מבחינה בכל האותיות.
אני יכולה גם לקרוא משפטים,
אבל לא סיפרתי לה.

**הגיע זמן סיפורים.
המורה שלנו משתמשת בבובות
כדי לספר סיפורים.
הבובות מדברות בקול מוזר.**

**החברים שלי חושבים
שהבבות מדברות ממש.
הם מופתעים. אבל לא אני.
אני יודעת שבבות לא
מדברות.
אני יודעת שזו המורה מדברת
בקול מזר.**

**עכשיו זמן המשחקים.
בגן עומדת קערה עם עיסת משחק.
מנו אוהב לעשות צורות שונות
מהעיסה.
אני עושה פירות, צעצועים ועוד
דברים.**

**בשעה ארבע מצלצל פעמון הגן.
אמא באה לקחת אותנו הביתה.
אני מחבקת אותה ראשונה. מנו
מקנא ומתלונן.
נהניתי בגן שלנו.
אבל יותר נעים לחזור הביתה.**

